

7117. Æneste Beh. af Lovf. ang. Landsbyp. Lønn. og Dyrett. af en Pensions- og Hjælpefond. 7118

det falder bort. Man mener nemlig, at efter det Anlæg, Loven nu har, vil det være ligesaa hensigtsmæssigt, at disse Omkostninger bæres af Statskassen. Søvrigt er Forslaget saaledes, som Folkethinget har vedtaget det to Gange, og jeg kan ikke forstaa, at der fra nogen Side, end ikke fra Ministerens, kan være nogen væsentlig Hindring for at søge Forholdet ordnet paa denne Maade. Det vil give Administrationen Lettelse i et Forhold, der ellers maasse kan volde den meget Bryderi. Forslaget under Nr. 8 gaar ud paa, at der i Udvalgets Forslag under Nr. 21 til § 7 skal i 4de Linie indskydes Ordene: „ved Finantsloven“, saaledes at der altsaa kommer til at staa: „Eil Istandsættelse osv. kan der ved Finantsloven tilstaaes Præster, der ansættes efter denne Lovs Strafftræden, Embedsloaen osv.“ Det fremgaar nemlig ikke saa ganske klart, af denne Lov, om det er Meningen, hvad der ellers synes at være Tilfældet efter andre Love, at det selvfølgelig er Bevillingsmyndigheden, der har at tilstaa disse Embedsloaen, da de komme til at paahvile Statskassen med Halvdelen af Renter og Afdrag, medens der ogsaa kan ydes Embedsloaen rentefrit, men efter Administrationens eget Stjæn, og derfor ligger det ikke fjernt at antage, at Somme kunne opfatte Bestemmelsen saaledes, at det var Administrationen, der kunde bevilge disse Laan, men den fik derved Leilighed til at paalægge Statskassen ikke ubetydelige Byrder. Jeg forbeholder mig imidlertid paa Forslagsstillernes Vegne at tage Forslaget tilbage, naar den ærede Drdfører har yttret sig derom; thi jeg veed, at han lægger samme Mening i Forslaget under Nr. 21, som tilsigtes ved vort Forslag under Nr. 8, og naar den meget ærede Minister ved ikke at modstige den ærede Drdfører tiltræder den samme Forklaring, thi da vil det være overflødigt, at det kommer ind, og da betragter jeg den Uklarhed, som formentlig kunde være tilstede, for hævet. Forslagene under Nr. 9 og 10 tage Forslagsstillerne tilbage efter en

Forhandling, vi have havt om Sagen med den ærede Drdfører, og ligeledes ønske vi at tage Forslaget under Nr. 13 tilbage, da vi efter nærmere Overveelse af Forslaget under Nr. 23 ikke kunne have noget Væsentligt at indvende imod den Form, som dette Forslag, efter Udvalgets Forslag vil faa. Jeg tillader mig saaledes at anmelde, at Forslagene under Nr. 9, 10 og 13 af Forslagsstillerne ere tagne tilbage.

Da Ingen optog de saaledes frasaaldne Forslag, bortfaldt de.

Berg: Jeg turde maasse blot gjøre den Bemærkning, at, hvad der navnlig er antydet i et af disse Forslag, kan maasse komme til at fremtræde som en Ubillighed, nemlig at der kan blive visse Menigheder, som i Løbet af en 30 Aar kunne vedblive at udrede Offere, medens andre kort efter Lovens Emanation kunne blive frie derfor. Det er imidlertid et Forhold, som der, hvis det skulde vise sig ønskeligt, senere kan blive taget fat paa. Forslaget under Nr. 11 gaar ud paa at udstemme af Udvalgets Forslag under Nr. 22 af Slutningen af første Stykke de Ord: „i Overensstemmelse med nærværende Lov“. Der staar nemlig i sidste Punktum af dette Stykke saaledes: „Svov Indtægterne i et enkelt Finantsaar maatte overstige Udgifterne, bliver, indtil nærmere Bestemmelse om Anvendelsen i Overensstemmelse med nærværende Lov tages af Bevillingsmagten, at frugtbargjøre.“ Dette „i Overensstemmelse med nærværende Lov“ kan jeg ikke rigtig forstaa, og i alt Fald ligger deri en Indskrænkning i Bevillingsmagtens frie Ret og Bemyndigelse over de forventede overskydende Beløb. Jeg tror, at, vedtages blot dette vort Forslag, tiltræder den ærede Drdfører f. Ex. dette Forslag, vil det vise sig, at her bliver der i alt Fald ikke Tvivl om, at med Hensyn til det overskydende Beløb har Bevillingsmyndigheden fri Raadighed; det udelukker ingenlunde, at Bevillingsmyndigheden ved Anvendelsen deraf